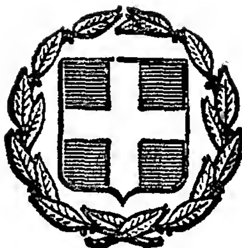

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ 7 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1983 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 1

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1

Ὡρολόγιο καὶ ἀναλυτικὸ πρόγραμμα τῆς τελευταίας τάξης Λυκείου Μέσης Γενικῆς Κατεύθυνσης ἀπὸ 8 Ἰανουαρίου 1983.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντας ὑπόψη :

α) Τὶς διατάξεις τῆς παραγρ. 4 τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ Νόμου 309/76 «περὶ ὀργανώσεως καὶ διοικήσεως τῆς Γενικῆς Ἐκπ/σεως».

β) Τὶς διατάξεις τῶν παραγρ. 1 καὶ 4 τῆς Κοινῆς Ἀπόφασης τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Η/5421/82 «ἀνάθεση ἁρμοδιοτήτων στοὺς Ὑφυπουργοὺς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων» (ΦΕΚ 474, τ. Β', 13.7.82).

γ) Τὶς πράξεις 54, 66, 68, 77, 79 τοῦ ἔτους 1982 τοῦ Κέντρου Ἐκπαιδευτικῶν Μελετῶν καὶ Ἐπιμορφώσεως (Κ.Ε.Μ.Ε.) στὶς ὁποῖες διατυπώθηκε ἡ σχετικὴ γνώμη του σύμφωνα μὲ τὶς παραγράφους 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νόμου 186/75.

δ) Τὴ σχετικὴ γνωμοδότηση τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ποὺ περιέχεται στὴν 829/82 Πράξη του, μὲ πρόταση τοῦ ἁρμόδιου Ὑφυπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, ἀποφασίζουμε :

Ἄρθρο 1.

Τὰ διδασκόμενα μαθήματα ἀπὸ 8ης Ἰανουαρίου 1983 μέχρι τὸ τέλος τοῦ διδακτικοῦ ἔτους 1982-83 καὶ οἱ ὧρες ἑβδομαδιαίας διδασκαλίας τους στὴ Γ' τάξη Ἡμερησίου Λυκείου Γενικῆς Κατεύθυνσης ὁρίζονται ὡς ἑξῆς :

Μαθήματα	Ὧρες ἑβδομαδιαίας διδασκαλίας
Α'. Γενικῆς Παιδείας	
Θρησκευτικὰ	1
Φιλοσοφικὰ	1
Ἱστορία	2
Στοιχεῖα Δημοκρατικοῦ Πολιτεύματος	2
Ξένη Γλώσσα	2
Φυσικὴ Ἀγωγὴ	2
Σύνολο	10

Β'. Προπαρασκευαστικὰ	Δέσμες προπαρασκευαστικων μαθημάτων			
	1 Δέσμη	2 Δέσμη	3 Δέσμη	4 Δέσμη
Νεοελληνικὴ Γλώσσα καὶ Γραμματεία	4	4	4	4
Ἀρχαία Ἑλληνικὴ Γλώσσα καὶ Γραμματεία	—	—	8	—
Λατινικὰ	—	—	4	—
Ἱστορία	—	—	4	4
Μαθηματικὰ	8	4	—	4
Φυσικὴ	5	5	—	—
Χημεία	3	3	—	—
Ἀνθρωπολογία-Βιολογία	—	4	—	—
Κοινωνιολογία	—	—	—	4
Οἰκονομικὰ	—	—	—	4
Σύνολο	20	20	20	20
Γενικὸ Σύνολο	30	30	30	30

Ἄρθρο 2.

Ἡ διδακτέα ὕλη τῶν προπαρασκευαστικῶν μαθημάτων κάθε δέσμης τῆς τρίτης (Γ') τάξης Ἡμερησίων Λυκείων Γενικῆς Κατεύθυνσης ὁρίζεται κατὰ μάθημα ὡς ἑξῆς :

Α'. ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΓΙΑ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΔΕΣΜΕΣ

Διατίθενται 4 ὧρες ἀπὸ 8 Ἰανουαρίου μέχρι τὸ τέλος τῆς διδασκαλίας τῶν μαθημάτων.

Διδακτέα ὕλη :

Διδακτέα ὕλη στὸ μάθημα τῆς Νεοελληνικῆς Γλώσσας καὶ Γραμματείας τῆς Τρίτης (Γ') τάξης Ἡμερησίων Λυκείων Γενικῆς Κατεύθυνσης εἶναι αὐτὴ ποὺ προβλέπεται ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Π.Δ. 826/79

Β'. ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ 3ης ΔΕΣΜΗΣ

Διατίθενται 8 ὥρες ἀπὸ 8 Ἰανουαρίου μέχρι τὸ τέλος τῆς διδασκαλίας τῶν μαθημάτων.

Διδακτέα ὕλη :

α) Σοφοκλῆ, Οἰδίπους Τύραννος : Διδάσκεται ἐπὶ 5 ὥρες τὴν ἑβδομάδα ἀπὸ 8 Ἰανουαρίου μέχρι 15 Μαρτίου.

1. Ἀπὸ τὸ πρωτότυπο διδάσκονται οἱ ἀκόλουθοι στίχοι : 216-275, 300-463, 698-862, 1047-1085, 1109-1185, μὲ ρυθμὸ 15 στίχους γιὰ κάθε διδακτικὴ ὥρα. Τέλος γίνεται σύντομη ὑπόμνηση τῶν ἀπαραίτητων πληροφοριῶν γιὰ τὴν ἀρχαία δραματικὴ ποίηση καὶ ἰδιαίτερα τὸ Σοφοκλῆ καὶ τὸ ἔργο του Οἰδίπους Τύραννος.

2. Ἀπὸ δόκιμη μετάφραση διδάσκονται οἱ ὑπόλοιποι στίχοι ὡς ἑξῆς : 151-215 ἀπὸ μετάφραση, 276-299 δίνεται περίληψη, 463-510 ἀπὸ μετάφραση, 511-697 δίνεται περίληψη, 863-910 ἀπὸ μετάφραση, 911-1046 δίνεται περίληψη, 1086-1108 καὶ 1186-1222 ἀπὸ μετάφραση καὶ 1223-1530 δίνεται περίληψη.

Οἱ δύο τελευταῖες διδακτικὲς ὧρες, μετὰ τὴν ὁλοκλήρωση τῆς διδασκαλίας τῶν παραπάνω στίχων, διατίθενται γιὰ τὴ συνολικὴ θεώρηση τῆς τραγωδίας.

β) Θουκυδίδη, Περικλέους Ἐπιτάφιος : Διδάσκεται ἐπὶ 5 ὥρες τὴν ἑβδομάδα ἀπὸ 16 Μαρτίου μέχρι τὸ τέλος τῆς διδασκαλίας τῶν μαθημάτων, μὲ ρυθμὸ 10 στίχων κάθε διδακτικὴ ὥρα.

Οἱ δύο τελευταῖες διδακτικὲς ὧρες διατίθενται γιὰ τὴ συνολικὴ θεώρηση τοῦ Ἐπιτάφιου.

γ) Θεματογραφία : Διατίθενται 3 ὧρες τὴν ἑβδομάδα ἀπὸ 8 Ἰανουαρίου μέχρι τὸ τέλος τῆς διδασκαλίας τῶν μαθημάτων.

Ἀπὸ τὶς 45 περίπου διδακτικὲς ὧρες τῆς Θεματογραφίας οἱ 30 (κατὰ τὸ δίμηνο Ἰανουαρίου-Φεβρουαρίου), θὰ διατεθοῦν γιὰ τὴν ἐμπέδωση τῶν σημαντικότερων συντακτικῶν φαινομένων μὲ τὴ διδασκαλία κατάλληλα ἐπιλεγμένων θεμάτων.

Ἀπὸ τὶς ἀρχὲς Μαρτίου κ.ε. θὰ διατεθοῦν 15 διδακτικὲς ὧρες γιὰ τὴ διδασκαλία τουλάχιστον 5 θεμάτων ἀπὸ τὸ βιβλίο «Θεματογραφία Γ' Λυκείου».

Γ'. ΛΑΤΙΝΙΚΑ 3ης ΔΕΣΜΗΣ

Διατίθενται 4 ὧρες ἀπὸ 8 Ἰανουαρίου μέχρι τὸ τέλος τῆς διδασκαλίας τῶν μαθημάτων.

Διδακτέα ὕλη :

1. Κείμενα :

α) Lhomond, de Viris lilustribus urbis Romae :

Διατίθενται 4 ὧρες ἀπὸ 8 Ἰανουαρίου μέχρι τὶς 31 Μαρτίου.

Διδασκαλία τῶν βιογραφιῶν τοῦ Lhomond μὲ τὴ σειρὰ τοῦ ἐγκεκριμένου διδακτικοῦ ἐγχειριδίου καὶ μὲ κύριο στόχο τὴ γλωσσικὴ κατάρτιση τῶν μαθητῶν.

β) P. Vergilii Aeneis :

Διατίθενται 4 ὧρες ἀπὸ 1 Ἀπριλίου μέχρι τὸ τέλος τῆς διδασκαλίας τῶν μαθημάτων.

Μετὰ ἀπὸ πολὺ σύντομη εἰσαγωγὴ στὸ βίο καὶ τὸ ἔργο τοῦ Βεργίλιου καθὼς καὶ ἀνάπτυξη τοῦ σκοποῦ καὶ τοῦ περιεχομένου τῆς Αἰνειάδας μὲ συσχετισμὸ της πρὸς τὴν Ὁμηρικὴ ποίηση, ἀκολουθεῖ γλωσσικὴ ἐπεξεργασία, μετάφραση καὶ ἑρμηνεία ἀποσπασμάτων τῆς Αἰνειάδας μὲ τὴ σειρὰ ποὺ περιέχονται στὸ ἐγκεκριμένο διδακτικὸ ἐγχειρίδιο.

2. Γλωσσικὴ διδασκαλία.

Παράλληλα μὲ τὴ διδασκαλία τῶν βιογραφιῶν τοῦ Lhomond καὶ τῆς Αἰνειάδας γίνεται πρῶτα ἀνακεφαλαίωση τῆς ὕλης τῆς γραμματικῆς καὶ τοῦ συντακτικοῦ ποὺ διδάχτηκε στὴ Β' τάξη Λυκείου καὶ ὕστερα διδάσκονται τὰ ὑπόλοιπα κεφάλαια τοῦ ἐγκεκριμένου διδακτικοῦ ἐγχειριδίου τῆς Λατινικῆς Γραμματικῆς.

Γλωσσικὰ φαινόμενα, ποὺ ἀποτελοῦν χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα τῆς λατινικῆς, ἐπισημαίνονται ἰδιαίτερα.

Δ. ΙΣΤΟΡΙΑ 3ης ΚΑΙ 4ης ΔΕΣΜΗΣ

Διατίθενται 4 ὧρες ἀπὸ 8 Ἰανουαρίου μέχρι τὸ τέλος τῆς διδασκαλίας τῶν μαθημάτων.

Διδακτέα ὕλη :

1. Αἴτια (συνοπτικὴ ἱστόρηση) καὶ ἀποτελέσματα τοῦ Α' Μεγάλου Πολέμου (1914-1919).

2. Ἡ Ρωσικὴ Ἐπανάσταση (1917).

3. Προβλήματα τοῦ Μεσοπολέμου (1919-1939).

4. Αἴτια, (συνοπτικὴ ἱστόρηση), ἀποτελέσματα τοῦ Β' Παγκόσμιου Πολέμου (1939-1945).

5. Μεταπολεμικὰ προβλήματα τοῦ κόσμου (Ο.Η.Ε., τέλο. ἀποικιοκρατίας, διαστημικὰ ἐπιτεύγματα, ἀγῶνες γιὰ τὴν εἰρήνη, σύγχρονη τεχνολογία, δυ ατότητες καὶ ἀπορίες) (1945 κ.ε.)

6. Ὁ φιλοσοφικὸς στοχασμὸς καὶ ἡ τέχνη ὡς ἔκφραση τοῦ πνεύματος τοῦ 19ου καὶ τοῦ 20οῦ αἰώνα.

7. Ἡ Βιομηχανικὴ Ἐπανάσταση καὶ οἱ ἐπιπτώσεις της :
Προϋποθέσεις,
Ἐξέλιξη-φάσεις,
Οἰκονομικὲς ἐπιπτώσεις,
Κοινωνικὲς ἐπιπτώσεις,
Γενικότερες (θετικὲς καὶ ἀρνητικὲς) ἐπιπτώσεις,
Ἀναφορὰ στὶς πηγές.

8. Γαλλικὸς Διαφωτισμὸς (κυρίως ὡς σημεῖο ἀναφορᾶς γιὰ τὸ ἑπόμενο κεφάλαιο) : ἡ ἔννοια τοῦ φαινομένου καὶ ἡ προέλευσή του, κύριοι ἐκπρόσωποι καὶ οἱ ἰδέες τους (ἀποσπάσματα ἀπὸ τὸ ἔργο τους), ἀκτινοβολία ἢ παράλληλη ἐμφάνιση τοῦ φαινομένου.

9. Νεοελληνικὸς Διαφωτισμός : ἡ ἔννοια καὶ ἡ ἀφετηρία τοῦ φαινομένου, κύριοι ἐκπρόσωποι (ἀποσπάσματα ἀπὸ τὸ ἔργο τους), οἱ ἐπιδιώξεις τους, προσδοκίες τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀπὸ τὸ κίνημα αὐτό.

10. Νεοελληνικὴ Ἱστορία ἀπὸ τὶς «πηγές» εἰδικότερα τῆς περιόδου 1750-1850, ὥστε διὰ μέσου τῶν «πηγῶν» νὰ φανεῖ στὰ εὐρύτερα πλαίσιά της ἡ ἰδεολογικὴ προετοιμασία τοῦ Ἀγώνα τῆς Ἀνεξαρτησίας καὶ τὰ προβλήματα τοῦ Ἑλληνισμοῦ (οἰκονομικά, διπλωματικά, ἰδεολογικά, πολιτικὰ) κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ Ἀγώνα καὶ ὕστερα ἀπ' αὐτόν. (Μὲ τὸν ὅρο «πηγὲς» νοοῦνται φιλολογικὰ καὶ φιλοσοφικὰ ἔργα, δοκίμια, προλεγόμενα φιλολογικῶν ἐκδόσεων κ.α. καὶ ὁπωσδήποτε Ἀπομνημονεύματα τῶν Ἀγωνιστῶν).

11. Εἰσαγωγὴ στὶς ἱστορικὲς σπουδές :
α) Προβλήματα ἑρμηνείας τῆς στορίας.
β) Μεθοδολογικὰ ζητήματα συγγραφῆς τῆς ἱστορία .
γ) Δείγματα ἱστορικῆς γραφῆς σύμφωνα μὲ τὰ παραπάνω δύο Κεφάλαια.

Ε'. ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ Ι 1ης ΔΕΣΜΗΣ

Διατίθενται 8 ὧρες ἀπὸ 8 Ἰανουαρίου μέχρι τὸ τέλος τῆς διδασκαλίας τῶν μαθημάτων.

Σκοποὶ τοῦ μαθήματος :

Οἱ σκοποὶ τοῦ μαθήματος εἶναι αὐτοὶ ποὺ προτάσσονται στὸ ἀναλυτικὸ πρόγραμμα τοῦ μαθήματος τῶν Μαθηματικῶν τῆς Πρώτης (Α) τάξης τοῦ Ἡμερησίου Λυκείου Γενικῆς Κατεύθυνσης (ἄρθρο 2 τοῦ Π.Δ. 827/1979).

Διδακτέα ὕλη :

I. ΑΛΓΕΒΡΑ ΚΑΙ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΝΑΛΥΣΗΣ

Διατίθενται 5 ὧρες ἀπὸ 8 Ἰανουαρίου μέχρι τὸ τέλος τῆς διδασκαλίας τῶν μαθημάτων.

1. Στοιχεῖα θεωρίας πολυωνύμων.

Ὁ ἀντιμεταθετικὸς δακτύλιος τῶν πολυωνύμων. Ἀλγοριθμικὴ διαίρεση.

Μ.Κ.Δ. πολυωνύμων, βασικὲς ἰδιότητες Ε.Κ.Π. πολυωνύμων. Ρίζα πολυωνύμου. Θεωρήματα γιὰ τὶς ρίζες ἑνὸς πολυωνύμου.

2. Ἀκολουθίες.
Ἔννοια ἀκολουθίας. Μονότονη ἀκολουθία. Φραγμένη ἀκολουθία. Σύγκλιση ἀκολουθίας. Μηδενικὴ ἀκολουθία. Σύγκλιση ἀθροίσματος, διαφορᾶς, γινομένου καὶ πηλίκου ἀκολουθιῶν. Σύγκλιση ἀκολουθιῶν. Ἔννοια ὑπακολουθίας. Σύγκλιση μονότονης καὶ φραγμένης ἀκολουθίας, Ἐφαρμογὴ καὶ μέτρηση κύκλου. Ἡ ἀκολουθία $\alpha_v = (1 + \frac{1}{v})^v$, $v = 1, 2, \ldots$ καὶ ὁ ἀριθμὸς e. Ἀκολουθίες μὲ ὅριο τὸ $\pm\infty$. Ἐπιτρεπτὲς καὶ μὴ ἐπιτρεπτὲς πράξεις στὸ $/\bar{R} = /R\ [-\infty, +\infty]$.

3. Πραγματικὲς συναρτήσεις.
Ἔννοια πραγματικῆς συνάρτησης μιᾶς πραγματικῆς μεταβλητῆς. Γραφικὴ παράσταση συνάρτησης. Ἀντίστροφη συνάρτηση. Σύνθεση συναρτήσεων. Μονότονες συναρτήσεις. Ἡ μονοτονία καὶ ἡ σύνθεση συναρτήσεων. Ἀκρότατα συναρτήσεων.

4. Σύγκλιση συναρτήσεων.
Ὁρισμὸς τοῦ ὁρίου συνάρτησης, ὅταν $X \rightarrow \alpha$ μὲ $\alpha EI/\bar{R}$, μὲ τὴ βοήθεια τῶν ἀκολουθιῶν. Ἰδιότητες τῶν συγκλινουσῶν συναρτήσεων.

5. Συνέχεια συναρτήσεων.
Ἡ ἔννοια τῆς συνεχοῦς συνάρτησης. Θεωρήματα γιὰ τὴ συνέχεια τοῦ ἀθροίσματος, τοῦ γινομένου, τοῦ πηλίκου καθὼς καὶ τῆς σύνθεσης δύο συνεχῶν συναρτήσεων. Ἰδιότητες κυκλικῶν συναρτήσεων. Ὁρισμὸς καὶ ἰδιότητες τῆς ἐκθετικῆς καὶ λογαριθμικῆς συνάρτησης.

6. Παράγωγος συνάρτησης.
Ἔννοια τῆς στιγμιαίας ταχύτητας καὶ τῆς ἐπιτάχυνσης στὴν εὐθύγραμμη κίνηση. Ἡ ἔννοια τῆς παραγώγου μιᾶς συνάρτησης. Ἐξίσωση τῆς ἐφαπτομένης μιᾶς καμπύλης σ' ἕνα σημεῖο της. Διαφορικό. Κανόνες παραγώγισης: Παράγωγοι βασικῶν συναρτήσεων. Παράγωγος σύνθετης συνάρτησης. Θεωρήματα ROLLE καὶ μέσης τιμῆς καὶ οἱ συνέπειές τους. Παράγωγος ἀνώτερης τάξης. Συνθῆκες γιὰ τοπικὰ ἀκρότατα. Κυρτὲς καὶ κοῖλες συναρτήσεις σ' ἕνα διάστημα. Ἀσύμπτωτες, Ἐφαρμογὲς τῶν παραγώγων στὴ μελέτη συναρτήσεων. Κανόνας τοῦ L' HOSPITAL.

7. Ὁλοκλήρωμα συνάρτησης.
Ἡ ἔννοια τοῦ ὁρισμένου καὶ τοῦ ἀόριστου ὁλοκληρώματος. Θεμελιώδεις ἰδιότητες. Βασικὲς μέθοδοι ὁλοκλήρωσης. Ἐφαρμογὲς ὁρισμένου ὁλοκληρώματος στὸν ὑπολογισμὸ τῶν ἐμβαδῶν καὶ ὄγκων καὶ σὲ ἁπλὰ παραδείγματα διαφορικῶν ἐξισώσεων μὲ χωριζόμενες μεταβλητές.

II. ΓΕΩΜΕΤΡΙΑ

Διατίθενται 3 ὧρες ἀπὸ 8 Ἰανουαρίου μέχρι τὸ τέλος τῆς διδασκαλίας τῶν μαθημάτων.

α) Στερεομετρία.

1. Εὐθεῖες καὶ ἐπίπεδα στὸ χῶρο:
Καθορισμὸς ἐπιπέδου. Εὐθεία πλάγια ἢ κάθετη πρὸς ἐπίπεδο. Γωνία εὐθείας καὶ ἐπιπέδου. Εὐθεία παράλληλη πρὸς ἐπίπεδο. Παράλληλα ἐπίπεδα. Δίεδρη γωνία. Καθετότητα ἐπιπέδου. Ἀσύμβατες εὐθεῖες. Κοινὴ κάθετος δύο ἀσυμβάτων εὐθειῶν.

2. Πολύεδρα καὶ στερεὰ ἐκ περιστροφῆς:
Πολυεδρικὴ γωνία, Πολύεδρο, Τετράεδρο, Πυραμίδα. Πρίσμα, Παραλληλεπίπεδο: ὁρισμοὶ καὶ βασικὲς ἰδιότητες. Κύλινδρος, Κῶνος, Σφαίρα: ὁρισμοὶ καὶ βασικὲς ἰδιότητες.

β) Ἀναλυτικὴ Γεωμετρία.

1. Οἱ διανυσματικοὶ χῶροι τῶν ἐλεύθερων διανυσμάτων τοῦ ἐπιπέδου (καὶ τοῦ χώρου). Συγγραμμικὰ διανύσματα. Ὁ ὑπόχωρος τῶν διανυσμάτων ἑνὸς ἄξονα. Γραμμικὴ ἀνεξαρτησία. Βάσεις καὶ διάσταση τῶν ἀνωτέρω διανυσματικῶν χώρων. Συνιστώσεις διανύσματος. Συντεταγμένες διανύσματος, μέτρο διανύσματος.

2. Ἐσωτερικὸ γινόμενο διανυσμάτων. Ἰδιότητες. Καρτεσιανὸ ἀνάπτυγμα ἐσωτερικοῦ γινομένου. Γωνία διανυσμάτων. Συνημίτονα κατεύθυνσης. Καθετότητα καὶ παραλληλία διανυσμάτων.

3. Διανυσματικὴ ἐξίσωση εὐθείας. Διάφορες μορφὲς ἐξισώσεων ὐθείας στὸ ἐπίπεδο. Τομὴ εὐ ειῶν. Δέσμη εὐθειῶν. Συνθήκη καθετότητας καὶ παραλληλίας εὐθειῶν. Ἀπόσταση σημείου ἀπὸ εὐθεία. Ἐξίσωση διχοτόμου γωνίας δύο εὐθειῶν. Οἱ ἀνισώσ ις $A\chi - B\psi - \Gamma \gtrless O$. Διανυσματικὴ ἐξίσωση ἐπιπέδου. Ἄλλες μορφὲς ἐξισώσεων ἐπιπέδου. Τομὴ ἐπιπέδων. Ἐξίσωση εὐθείας στὸ χῶρο. Οἱ ἀνισώσεις $A\chi - B\psi - \Gamma - \Delta \gtrless O$.

4. Καμπύλες β' βαθμοῦ: Ἐξισώσεις κύκλου, ἔλλειψης, ὑπερβολῆς, παραβολῆς. Ἐξίσωση ἐφαπτομένης τῆς καμπύλης β' βαθμοῦ.

5. Διάφορες ἐφαρμογὲς σὲ γεωμετρικὰ προβλήματα.

ΣΤ'. ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ ΙΙ 2ης ΚΑΙ 4ης ΔΕΣΜΗΣ

Διατίθενται 4 ὧρες ἀπὸ 8 Ἰανουαρίου μέχρι τὸ τέλος τῆς διδασκαλίας τῶν μαθημάτων.

I. Γραμμικὰ συστήματα.
Ἐπανάληψη τῆς λύσης συστημάτων α' βαθμοῦ. Ὁρίζουσες. Ἰδιότητες ὁριζουσῶν. Ἀνάπτυγμα ὁρίζουσας. Λύση γραμμικοῦ συστήματος ν ἐξισώσεων μὲ ν ἀγνώστους. Συστήματα συμβιβαστά. Συστήματα ὁμογενή.

II. Στοιχεῖα Ἀναλυτικῆς Γεωμετρίας.
Διανύσματα. Ἄξονας. Συστήματα ἀναφορᾶς. Συντεταγμένες σημείου, διανύσματος. Συνθῆκ ς καθετότητας καὶ παραλληλία διανυσμάτων.
Ἐξίσωση σημειοσυνόλου γενικά. Διάφορες μορφὲς ἐξισώσεων εὐθείας. Σχετικὲς θέσεις εὐθειῶν. Ἐξισώσεις κύκλου, ἔλλειψης, ὑπερβολῆς, παραβολῆς.

III. Στοιχεῖα Ἀνάλυσης.

α) Συναρτήσεις (ἐπαναλήψεις–συμπληρώσεις).
Πραγματικὲς συναρτήσεις: ἔννοια, γραφικὴ παράσταση, εἴδη. Ἀντιστροφὴ καὶ σύνθεση συναρτήσεων.

β) Ὅριο καὶ συνέχεια.
Ὅριο συνάρτησης γιὰ $X \rightarrow \alpha$ μὲ $\alpha E/\bar{R}$ $(= /\bar{R} U [-\infty, +\infty]$ Συναρτήσεις μὲ ὅριο $+\infty$ ἢ $-\infty$. Ὅριο ἀθροίσματος, γινομένου, πηλίκου συναρτήσεων. Συνάρτηση συνεχής. Ἰδιότητες συνεχῶν συναρτήσεων.

γ) Παράγωγος.
Στιγμιαία ταχύτητα καὶ ἐπιτάχυνση. Λόγος μεταβολῆς μιᾶς συνάρτησης. Παράγωγος. Ἐξίσωση ἐφαπτόμενης σὲ ἕνα σημεῖο τῆς γραφικῆς παράστασις μιᾶς συνάρτησης. Ἰδιότητες παραγώγων. Παράγωγοι στοιχειωδῶν συναρτήσεων. Μελέτη μιᾶς συνάρτησης μὲ τὴ χρήση παραγώγων.

δ) Ὁλοκλήρωμα.
Ὁρισμένο ὁλοκλήρωμα. Ἰδιότητες. Ἀόριστο ὁλοκλήρωμα. Θεμελιῶδες θεώρημα. Βασικὲς μέθοδοι ὁλοκλήρωσης. Χρήση τοῦ ὁλοκληρώματος στὸν ὑπολογισμὸ ὄγκων καὶ ἐμβαδῶν καὶ ἄλλες ἐφαρμογές.

IV. Συνδυαστική.
Μεταθέσεις. Διατάξεις. Συνδυασμοί. Ἰδιότητες. Τύπος τοῦ διώνυμου.

V. Στοιχεῖα Στατιστικῆς καὶ Πιθανοτήτων.
Στατιστικὴ περιγραφὴ ἑνὸς πληθυσμοῦ. Πινακοποίηση καὶ γραφικὴ παρουσίαση. Κατανομὴ συχνοτήτων. Χαρακτηριστικὲς τιμὲς μιᾶς κατανομῆς: ἀριθμητικὸς μέσος, τυπικὴ ἀπόκλιση.

Πείραμα τύχης. Ἐνδεχόμενα καὶ οἱ μεταξύ τους πράξεις. Στατιστικὲς καὶ μαθηματικοὶ ὁρισμοὶ πιθανότητας. Προσθετικὴ ἰδιότητα. Πιθανότητα ὑπὸ συνθήκη. Ἀνεξάρτητα ἐνδεχόμενα. Τυχαία μεταβλητή. Κατανομὴ πιθανότητας μιᾶς διακριτῆς τυχαίας μεταβλητῆς. Διωνυμικὴ κατανομή. Ὁμοιόμορφη κατανομή. Κανονικὴ κατανομή.

Τυχαῖοι ἀριθμοί. Δειγματοληψία. Συναγωγὴ συμπερασμάτων.

Ζ'. ΦΥΣΙΚΗ 1ης ΚΑΙ 2ης ΔΕΣΜΗΣ

Διατίθενται 5 ὧρες ἀπὸ 8 Ἰανουαρίου μέχρι τὸ τέλος τῆς διδασκαλία τῶν μαθημάτων.

Διδακτέα ὕλη :

Στὸ μάθημα τῆς Φυσικῆς τῆς 1ης καὶ 2ης δέσμης ἐφαρμόζεται τὸ ἀναλυτικὸ πρόγραμμα κοινὸ καὶ ἐπιλογῆς τῆς Τρ της (Γ) τάξης Λυκείου Γενικῆς Κατεύθυνσης, ποὺ προβλέπεται ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Π.Δ. 826/79.

Η' ΧΗΜΕΙΑ 1ης ΚΑΙ 2ης ΔΕΣΜΗΣ

Διατίθενται 3 ὧρες ἀπὸ 8 Ἰανουαρ'ου μέχρι τὸ τέλος τῆς δ:δασκαλίας τῶν μαθημάτων.

Διδακτέα ὕλη :

Στὸ μάθημα τῆς Χημείας τῆς 1ης καὶ 2ης δέσμης ἐφαρμόζεται τὸ ἀναλυτικὸ πρόγραμμα κοινὸ καὶ ἐπιλογῆς τῆς Τρίτης (Γ) τάξης Λυκείου Γενικῆς Κατεύθυνσης, ποὺ προβλέπεται ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Π.Δ. 826/79 μὲ τὴν προσθήκη τῶν ἑξῆς κεφαλαίων :

Χημικὴ ἰσορροπία :

Ἀμφίδρομες ἀντιδράσεις. Χημικὴ ἰσορροπία. Νόμος τῆς ἐπίδρασης τῆς μάζας. Παράγοντες ποὺ ἐπηρεάζουν τὴ χημικὴ ἰσορροπία. Ἰδιότητες τῶν ἠλεκτρολυτικῶν διαλυμάτων

Ἰσχὺς τῶν ὀξέων καὶ τῶν βάσεων. Βαθμὸς ἰονισμοῦ (διάστασης). Σταθερὰ ἰονισμοῦ (διάστασης). Ἐπίδραση κοινοῦ ἰόντος. Γινόμενο διαλυτότητας. Διάσταση τοῦ νεροῦ Ρ. Η. Ρυθμιστικὰ διαλύμματα. Δεῖκτες. Ὑδρόλυση.

Ἠλεκτρονικὴ θεωρία ὀξείδωσης καὶ ἀναγωγῆς :

Γενικὰ περὶ ὀξείδωσης καὶ ἀναγωγῆς. Ἀριθμὸς ὀξείδωσης. Τὰ κυριότερα ὀξειδωτικὰ καὶ ἀναγωγικὰ μέσα. Παραδείγματα ὀξειδοαναγωγικῶν ἀντιδράσεων Δυναμικὸ ὀξε.δοαναγωγῆς.

Θ. ΑΝΘΡΩΠΟΛΟΓΙΑ – ΒΙΟΛΟΓΙΑ 2ης ΔΕΣΜΗΣ

Διατίθενται 4 ὧρες ἀπὸ 8 Ἰανουαρίου μέχρι τὸ τέλος τῆς διδασκαλίας τῶν μαθημάτων.

Διδακτέα ὕλη :

ΒΙΟΛΟΓΙΑ

1. Ἰδιότητες ποὺ χαρακτηρίζουν τὰ ἔμβια ὄντα.
2. Περιγραφὴ τῆς ἀνατομίας καὶ τῶν λειτουργιῶν τῶν κυττάρων.
3. Ἀναπαραγωγὴ τῶν ὀργανισμῶν (μονοκυττάρων καὶ πολυκυττάρων).
4. Κληρονομικότητα καὶ παράγοντες ποὺ ἐπιδροῦν σ' αὐτήν.
5. Θεωρία τῆς ἐξέλιξης.
6. Οἰκολογία : Μελέτη τῶν ὀργανισμῶν σὲ σχέση μὲ τὸ περιβάλλον. Ἀλληλεξάρτηση τῶν ὀργανισμῶν. Συνέπει ς τῆς ἀ θρώπινης ἐπίδρασης στὸ περιβάλλον.

ΑΝΘΡΩΠΟΛΟΓΙΑ :

1. Δομὴ τοῦ ὀργανισμοῦ.

Περιγραφὴ τῆς ἀνατομίας καὶ λειτουργιῶν τῶν συστημάτων :

α) Ἐρειστικὸ
β) Μυικὸ
γ) Πεπτικὸ
δ) Ἀναπνευστικὸ
ε) Κυκλοφοριακὸ
στ) Οὐροποιητικὸ καὶ ἀδενικὸ
ζ) Νευρικὸ–αἰσθητήρια ὄργανα. Ἀνθρωπομετρία.

2. Γενικὴ ἀνθρωπολογία.

Ἱστορικὴ ἀνασκόπηση τῆς ἐξέλιξης τοῦ ἀνθρώπου.

Ι'. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ 4ης ΔΕΣΜΗΣ

Διατίθενται 4 ὧρες ἀπὸ 8 Ἰανουαρίου μέχρι τὸ τέλος τῆς διδασκαλίας τῶν μαθημάτων.

Σκοπός : Σκοπὸς τοῦ μαθήματος τῶν Οἰκονομικῶν εἶναι νὰ ἐπεκτείνουν οἱ μαθητὲς τὶς γνώσεις τους σὲ οἰκονομικὰ θέματα καὶ νὰ ἐμβαθύνουν πάνω σ' αὐτές.

Διδακτέα ὕλη :

Στάδια οἰκονομικῆς ἐξέλιξης. Συστήματα οἰκονομικῆς ὀργάνωσης τῶν κοινωνιῶν. Πληθυσμός, ἀνάγκες, ἀγαθά. Εἴδη παραγωγῆς. Συντελεστὲς παραγωγῆς. Κόστος παραγωγῆς. Σχηματισμὸς τῶν τιμῶν. Κρατικὲς παρεμβάσεις στὸ σχηματισμὸ τῶν τιμῶν. Μονοπώλιο. Ἀτελὴς ἀνταγωνισμός. Διανομὴ τοῦ πλούτου ποὺ ἔχει παραχθεῖ. Ὁ τόκος. Ἡ ἐργατικὴ ἀμοιβή. Τὸ κέρδος. Τὸ ἐθνικὸ εἰσόδημα καὶ ἐθνικὸ προϊόν. Βιοτικὸ ἐπίπεδο καὶ ἀνάπτυξη. Κατανάλωση–ἀποταμίευση–ἐπένδυση. Οἱ νομικοὶ κύκλοι, διακυμάνσεις τους. Τὸ χρῆμα. Διεθνεῖς συναλλαγές, διεθνὴς οἰκονομικὴ πολιτική. Δημόσια οἰκονομική. Κρατικὸς προγραμματισμός.

ΙΑ'. ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ 4ης ΔΕΣΜΗΣ

Διατίθενται 4 ὧρες ἀπὸ 8 Ἰανουαρίου μέχρι τὸ τέλος τῆς διδασκαλίας τῶν μαθημάτων.

Σκοπὸς τοῦ μαθήματος :

α) Νὰ γνωρίσουν οἱ μαθητὲς τὸ ἀντικείμενο, τὰ πλαίσια, τὴν ἔκταση καὶ τὴ σημασία τῆς Κοινωνιολογίας, στοιχεῖα ἀπαραίτητα γιὰ τὴν παραπέρα κοινωνιολογικὴ γνωστικὴ δομὴ καὶ προβληματισμό τους.

β) Τὰ κοινωνικὰ φαινόμενα καὶ προβλήματα νὰ προκαλέσουν ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον στοὺς μαθητὲς αὐτῆς τῆς ἡλικίας, ποὺ μάχονται γιὰ τὴν ἰδεολογική, τὴν ἐπαγγελματικὴ καὶ γενικὰ τὴν κοινωνικὴ καὶ πολιτιστικὴ ἔνταξή τους.

Διδακτέα ὕλη :

Εἰσαγωγή :

1. Ὁ κύκλος τῶν κοινωνικῶν ἐπιστημῶν καὶ ἡ ἐμφάνιση τῆς Κοινωνιολογίας ἀπ' τὸν περασμένο αἰώνα.
2. Τί εἶναι κοινωνικὸ φαινόμενο.
3. Ὁρισμὸς τῆς Κοινωνιολογίας.
4. Ἀντικείμενο καὶ σκοποὶ τῆς Κοινωνιολογίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ

Ἱστορικὴ ἀναδρομὴ στὴν κοινωνικὴ σκέψη καὶ τὴ γένεση τῆς κοινωνικῆς Ἐπιστήμης.

1. Κοινωνικὸς προβληματισμός : ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους σοφιστές, τὸν Πλάτωνα καὶ τὸν Ἀριστοτέλη ὥς τοὺς νεότερους πολιτικοὺς στοχαστὲς καὶ τοὺς διαφωτιστὲς τοῦ 18ου αἰώνα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

1. Ἐξέλιξη τῆς ἀνθρώπινης κοινωνίας ἀπὸ τὴν πρωτόγονη κατάσταση ὥς τὴ βιομηχανικὴ ἐποχή.
2. Ἐξέλιξη τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς τεχνολογίας, καταμερισμὸς ἐργασίας, διαμόρφωση κοινωνικῶν τάξεων.
3. Κοινωνικὰ προβλήματα, κοινωνικὲς δυνάμεις.
4. Βασικὲς ἔννοιες τῆς Κοινωνιολογίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ

Γένεση καὶ ἐξέλιξη τῶν κοινωνικῶν θεσμῶν :

1. Ὁρισμὸς κοινωνικῶν θεσμῶν.
2. Αἰτίες γένεσης, διατήρησης ἢ ἀλλαγῆς τῶν θεσμῶν.
3. Ἀπαρίθμηση καὶ ταξινόμηση βασικῶν κοινωνικῶν θεσμῶν οἰκονομικῶν, πολιτικῶν, κοινωνικοποίησης καὶ ἐκπαίδευσης κ.α.
4. Λειτουργία τῶν θεσμῶν, ἐνδεχόμενη δυσλειτουργία ἢ ἄλλη χρησιμοποίηση τῶν θεσμῶν.
5. Ἀλληλεξάρτηση τῶν θεσμῶν (π.χ. πολιτικῶν–οἰκονομικῶν–ἐκπαιδευτικῶν).
6. Στοιχεῖα γιὰ κάποιους βασικοὺς κοινωνικοὺς θεσμούς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

1. Κοινωνιολογία τῆς γνώσης (πῶς ἡ γνώση ἀποκτᾶται ἢ διαδίδεται μέσα σὲ ὁρισμένη κοινωνικὴ πραγματικότητα, πῶς ἡ κοινωνικὴ πραγματικότητα ἐπηρεάζει τὸν τρόπο ποὺ ἀντιλαμβάνονται οἱ ἄνθρωποι τὸν κόσμο καὶ τὴν κοινωνία, ποιὸς βαθμὸς ἀντικειμενικότητας μπορεῖ νὰ ὑπάρχει σὲ ὁρισμένους τομεῖς γνώσης καὶ κρίσης, ὅπου ὑπεισέρχεται ὁ γενικὸς ἰδεολογικὸς προσανατολισμὸς τῶν ἀτόμων κ.λ.π.).

2. Κοινωνιολογία τῆς Παιδείας: Κοινωνικὴ λειτουργία τῆς Παιδείας (μετάδοση δεξιοτήτων, γνώσεων, ὁρισμένων ἀξιῶν, καλλιέργεια τῆς ἐπιστήμης, σχέση παιδείας καὶ οἰκονομίας σήμερα), ἡ ἐκπαίδευση ὡς θεσμὸς κοινωνικῆς κινητικότητας, ὡς θεσμὸς κοινωνικοποίησης, ὡς ὑποσύστημα στὴν ὑπηρεσία τοῦ κοινωνικοῦ συστήματος, ὡς θεσμὸς κοινωνικῆς συντήρησης ἢ ἀλλαγῆς ἢ οἰκονομικῆς ἀνάπτυξης κ.λ.π., προγράμματα σπουδῶν, ἐπιλογὴ γνωστικῆς ὕλης, ἐπιλογὴ διδασκόντων, ἐπιλογὴ μεθόδων διδασκαλίας, ἐπιλογὴ ἐξεταστικῶν τρόπων, ἐπιλογὴ σπουδαστῶν μὲ εἰδικὰ προσόντα κ.λ.π.

3. Κοινωνιολογία τῆς ἐργασίας.
4. Κοινωνιολογία τοῦ δικαίου.
5. Κοινωνιολογία τῆς τέχνης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΜΠΤΟ

Ἡ κοινωνικοποίηση τῶν νέων.

1. Τί σημαίνει κοινωνικοποίηση.
2. Αὐτόματη πραγματοποίησή της.
3. Σκόπιμη ἐπιδίωξή της. Συντελεστὲς ἐπιτυχίας.
4. Φορεῖς κοινωνικοποίησης καὶ ἰδιαίτερες ἐπιδιώξεις τους.
5. Ἡ «ἐπίσημη» καὶ ἡ «ἀνεπίσημη» κοινωνικοποίηση.
6. Οἱ συνέπειες τῆς «κακῆς» δράσης τῶν φορέων κοινωνικοποίησης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΚΤΟ

Κοινωνικὴ Ἀλλαγὴ ἢ Μεταβολή.

1. Τί σημαίνει κοινωνικὴ ἀλλαγή.
2. Σύμφωνα μὲ τὴν ἱστορία ἡ ἀλλαγὴ εἶναι νόμος τῆς ζωῆς.
3. Θεωρίες γιὰ τὴν ἀλλαγή:

α) Ἱστορικὴ ἐπισκόπηση:
— στὴν ἀρχαιότητα
— στὸ μεσαίωνα
— στοὺς νεότερους χρόνους
— σήμερα

β) Συστηματικὴ ταξινόμηση τῶν θεωριῶν:
Συντελεῖται ἡ ἀλλαγὴ αὐτόματα καὶ τυχαῖα; Σκόπιμα ἢ ἀναγκαῖα;

(Βιοθεωρητικὲς ἢ ἰδεολογικὲς προϋποθέσεις ἀπὸ τὴν ἀποδοχὴ αὐτῆς ἢ ἐκείνης τῆς θέσης καὶ πρακτικὲς–πολιτικὲς συνέπειες ἀπὸ τὴν ἀποδοχὴ αὐτή).

4. Σχεδιασμένες ἀλλαγὲς (ἀποδοχὴ τῆς δεύτερης θέσης).

5. Ρυθμοὶ ἀλλαγῆς: στὸν ἐπιστημονικὸ–τεχνολογικό, οἰκονομικό, ὀργανωτικό, πολιτιστικὸ τομέα καὶ προβλήματα ἀνισοταχῶν ρυθμῶν.

6. Ἀντίσταση στὴν ἀλλαγή, λόγοι ποὺ τὴν προκαλοῦν, μορφὲς ποὺ παίρνει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΒΔΟΜΟ

1. Κλάδοι τῆς Κοινωνιολογίας.
2. Μέθοδοι τῆς Κοινωνιολογίας.
3. Σχέσεις μὲ ἄλλες ἐπιστῆμες.

Ἄρθρο 3.

1. Ὡς διδακτέα ὕλη τῶν μαθημάτων Γενικῆς Παιδείας (Θρησκευτικῶν, Φιλοσοφικῶν, Στοιχείων Δημοκρατικοῦ Πολιτεύματος, Ξένης Γλώσσας καὶ Φυσικῆς Ἀγωγῆς) γιὰ τὴν Γ' τάξη Ἡμερησίου Λυκείου Γενικῆς Κατεύθυνσης ὁρίζεται ἡ προβλεπόμενη γιὰ τὰ μαθήματα αὐτὰ ὕλη ἀπὸ τὸ ἄρθρο 2 τοῦ Π.Δ. 826/79 (ΦΕΚ 240, τ. Α', 23.10.1979).

2. Διδακτέα ὕλη τοῦ μαθήματος τῆς Ἱστορίας, ὡς μαθήματος Γενικῆς Παιδείας, εἶναι ἡ ἑξῆς:

1. Εἰσαγωγή. Ἡ ἔννοια τῆς νεότερης καὶ σύγχρονης Ἱστορίας.

2. Ἀποτελέσματα τῶν ἀνακαλύψεων: οἰκονομικά, κοινωνικά, ἐπιστημονικά, πολιτιστικά.

3. Ἀνθρωπισμὸς–Ἀναγέννηση: Ἔννοια, περιεχόμενο' αἴτια, ἔργα.

4. Αἴτια, περιεχόμενο καὶ ἀποτελέσματα τῆς Θρησκευτικῆς Μεταρρύθμισης.

5. Ἐπιστήμη καὶ Τέχνη Ἀναγέννησης.

6. Οἰκονομική, κοινωνική, πολιτειακὴ ἐξέλιξη στὴν Εὐρώπη (καὶ ἰδιαίτερα στὴν Ἀγγλία) τὸ 18ο αἰώνα.

7. Ὁ πόλεμος τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀνεξαρτησίας καὶ ἡ σημασία του.

8. Ἐπιστήμη καὶ Τέχνη τὸ 18ο αἰώνα.

9. Διαφωτισμὸς καὶ Ἐπανάσταση (1789–97).

10. Τουρκοκρατία καὶ Νεοελληνικὸς Διαφωτισμὸς (1750–1820).

11. Ὁ Ἀγώνας τῆς ἀνεξαρτησίας:

α) Νεοελληνικὴ Κοινωνία στὶς ἀρχὲς τοῦ 19ου αἰώνα.
β) Συνοπτικὴ ὑπόμνηση τῶν πολεμικῶν γεγονόνων.
γ) Ἐσωτερικὴ πολιτική. Συμπτώματα κοινωνικῆς ἀντιδικίας.
δ) Ἐξωτερικὴ πολιτική. Ἀνταγωνισμὸς τῶν δυνάμεων.
ε) Οἰκονομικὰ τοῦ Ἀγώνα. Δάνεια. Συνέπειες.
στ) Διπλωματικὴ λύση τοῦ Ἀγώνα.
ζ) Προβλήματα τοῦ νέου Κράτους «Προστάτιδες Δυνάμεις».
η) Πνευματικὰ ρεύματα (Δούκας–Κούμας). Πρὸς τὸ παρελθὸν ἢ τὸ μέλλον.

12. Προβλήματα τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας–πολιτείας ἀπὸ τὸ 1828 μέχρι τὸ 1909.

13. Βιομηχανικὴ Ἐπανάσταση καὶ ἀποικιακοὶ ἀνταγωνισμοὶ τὸ 19ο αἰώνα. Κοινωνικὲς ἀνακατατάξεις στὶς βιομηχανικὲς χῶρες. Κοινωνικὰ προβλήματα ἀπὸ τὰ μέσα τοῦ 19ου αἰώνα κ.ε. (1760–1914).

14. Ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία–πολιτεία καὶ τὰ προβλήματά της ἀπὸ τὸ 1910 μέχρι τὸ 1935.

15. Ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία ἀπὸ τὸ 1936 ὥς τὸ 1949 καὶ τὰ μεταπολεμικὰ προβλήματα τοῦ Ἑλληνισμοῦ (ἐκβιομηχάνιση, μετανάστευση, παιδεία, ἐπαφὴ μὲ τὸν παροικιακὸ ἑλληνισμό, Αἰγαῖο, Κυπριακό, ἔνταξη στὴν Ε.Ο.Κ.

Ἄρθρο 4.

Τὰ διδασκόμενα μαθήματα ἀπὸ 8ης Ἰανουαρίου 1983 μέχρι τὸ τέλος τοῦ διδακτικοῦ ἔτους 1982–83 καὶ οἱ ὧρες ἑβδομαδιαίας διδασκαλίας τους στὴ Δ' τάξη Ἑσπερινοῦ Λυκείου Γενικῆς Κατεύθυνσης ὁρίζονται ὡς ἑξῆς:

Μαθήματα	Ὧρες ἑβδομαδιαίας διδασκαλίας
Α'. Γενικῆς Παιδείας	
Στοιχεῖα Δημοκρατικοῦ Πολιτεύματος	1
Ἱστορία	1
Σύνολο	2

Β'. Προπαρασκευαστικά	Δέσμες προπαρασκευαστικών μαθημάτων 1 Δέσμη	2 Δέσμη	3 Δέσμη	4 Δέσμη
Νεοελληνική Γλώσσα και Γραμματεία	4	4	4	4
'Αρχαία 'Ελληνική Γλώσσα και Γραμματεία	—	—	8	—
Λατινικά	—	—	4	—
'Ιστορία	—	—	4	4
Μαθηματικά	8	4	—	4
Φυσική	5	5	—	—
Χημεία	3	3	—	—
'Ανθρωπολογία-Βιολογία	—	4	—	—
Κοινωνιολογία	—	—	—	4
Οἰκονομικά	—	—	—	4
Σύνολο	20	20	20	20
Γενικό Σύνολο	22	22	22	22

"Αρθρο 5.

1. 'Ως διδακτέα ὕλη τῶν Προπαρασκευαστικῶν μαθημάτων κάθε δέσμης τῆς Τετάρτης (Δ) τάξης 'Εσπερινῶν Λυκείων Γενικῆς Κατεύθυνσης ὁρίζεται ἡ προβλεπόμενη κατά μάθημα ὕλη γιά τή Γ' τάξη 'Ημερησίου Λυκείου Γενικῆς Κατεύθυνσης ἀπό τό ἄρθρο 2 τοῦ παρόντος Π. Δ/τος.

2. 'Ως διδακτέα ὕλη τῶν μαθημάτων Γενικῆς Παιδείας (Στοιχείων Δημοκρατικοῦ Πολιτεύματος καί 'Ιστορίας) στή Δ' τάξη 'Εσπερινοῦ Λυκείου Γενικῆς Κατεύθυνσης ὁρίζεται ἡ προβλεπόμενη ἀπό τήν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Π.Δ. 826/79 (ΦΕΚ 240, τ. Α', 23.10.79, σελ. 2400) γιά τά Στοιχεῖα Δημοκρατικοῦ Πολιτεύματος καί ἀπό τήν παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος Π. Δ/τος γιά τήν 'Ιστορία.

"Αρθρο 6.

Τά διδασκόμενα μαθήματα ἀπό 8ης 'Ιανουαρίου 1983 μέχρι τό τέλος τοῦ διδακτικοῦ ἔτους 1982-1983 καί οἱ ὧρες ἑβδομαδιαίας διδασκαλίας τους στή Γ' τάξη Προτύπου 'Ελληνικοῦ Κλασσικοῦ Λυκείου ὁρίζονται ὡς ἑξῆς:

Μαθήματα	"Ωρες ἑβδομαδιαίας διδασκαλίας
Α'. Γενικῆς Παιδείας	
Θρησκευτικά	1
Φιλοσοφικά	1
'Ιστορία	2
Στοιχεῖα Δημοκρατικοῦ Πολιτεύματος	2
Ξένη Γλώσσα (Γαλλική ἤ 'Αγγλική)	1
Γερμανική	1
Φυσική 'Αγωγή	2
Σύνολο	10

Β' Προπαρασκευαστικά	Δέσμες προπαρασκευαστικῶν μαθημάτων 3 Δέσμη	4 Δέσμη
Νεοελληνική Γλώσσα καί Γραμματεία	4	4
'Αρχαία 'Ελληνική Γλώσσα καί Γραμματεία	8	—
Λατινικά	4	—
'Ιστορία	4	4
Μαθηματικά	—	4
Κοινωνιολογία	—	4
Οἰκονομικά	—	4
Σύνολο	20	20
Γενικό Σύνολο	30	30

"Αρθρο 7.

1. Στή Γ' τάξη τῶν Προτύπων 'Ελληνικῶν Κλασσικῶν Λυκείων οἱ μαθητές μποροῦν νά ἐπιλέξουν τά Προπαρασκευαστικά μαθήματα τῆς 3ης ἤ τῆς 4ης μόνο ἀπό τίς 4 δέσμες πού προβλέπονται γιά τή Γ' τάξη 'Ημερησίου Λυκείου Γενικῆς Κατεύθυνσης.

2. 'Ως διδακτέα ὕλη τῶν Προπαρασκευαστικῶν μαθημάτων τῆς 3ης καί 4ης δέσμης τῆς Γ' τάξης Προτύπου 'Ελληνικοῦ Κλασσικοῦ Λυκείου ὁρίζεται ἡ προβλεπόμενη κατά μάθημα ὕλη γιά τήν Γ' τάξη 'Ημερησίου Λυκείου Γενικῆς Κατεύθυνσης ἀπό τό ἄρθρο 2 τοῦ παρόντος Π. Δ/τος.

3. 'Ως διδακτέα ὕλη τῶν μαθημάτων Γενικῆς Παιδείας (Θρησκευτικῶν, Φιλοσοφικῶν, Στοιχείων Δημοκρατικοῦ Πολιτεύματος, Ξένης Γλώσσας (Γαλλικῆς ἤ 'Αγγλικῆς), Γερμανικῆς καί Φυσικῆς 'Αγωγῆς) στή Γ' τάξη Προτύπου 'Ελληνικοῦ Κλασσικοῦ Λυκείου ὁρίζεται ἡ προβλεπόμενη ἀπό τίς παρ. 1 καί 4 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Π.Δ. 826/1979 (ΦΕΚ 240, τ. Α', 23.10.79, σελ. 2396-2397).

4. 'Ως διδακτέα ὕλη τοῦ μαθήματος τῆς 'Ιστορίας ὡς μαθήματος Γενικῆς Παιδείας στήν Γ' τάξη Προτύπου 'Ελληνικοῦ Κλασσικοῦ Λυκείου ὁρίζεται ἡ προβλεπόμενη ἀπό τό ἄρθρο 3, παρ. 2, τοῦ παρόντος Π. Δ/τος γιά τήν Γ' τάξη 'Ημερησίου Λυκείου Γενικῆς Κατεύθυνσης.

Στόν ἴδιο 'Υφυπουργό 'Εθνικῆς Παιδείας καί Θρησκευμάτων ἀναθέτουμε τή δημοσίευση καί ἐκτέλεση τοῦ παρόντος.

'Αθήνα, 21 Δεκεμβρίου 1982

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝ. ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΠΕΤΡΟΣ ΜΩΡΑΛΗΣ

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 2

(2)

Κανονισμός Λειτουργίας τοῦ 'Εθνικοῦ Συμβουλίου 'Ανωτάτης Παιδείας (Ε.Σ.Α.Π.).

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

"Εχοντας ὑπόψη:

1. Τίς διατάξεις τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. 1268/82 «γιά τή δομή καί λειτουργία τῶν 'Ανωτάτων 'Εκπ/κῶν 'Ιδρυμάτων» (ΦΕΚ 87-Α').

2. Τίς διατάξεις τῶν ἄρθρων 2, 3 καί 4 τῆς ἀπόφασης τοῦ Πρωθυπουργοῦ καί τοῦ 'Υπουργοῦ 'Εθνικῆς Παιδείας καί Θρησ/μάτων ἀριθ. Η. 5421/1982 «'Ανάθεση ἁρμοδιοτήτων στούς 'Υφυπουργούς 'Εθνικῆς Παιδείας καί Θρησκευμάτων» (ΦΕΚ 474-Β').

3. Τίς γνωμοδοτήσεις 807 καί 844/1982 τοῦ Συμβουλίου τῆς 'Επικρατείας, μέ πρόταση τοῦ 'Υφυπουργοῦ 'Εθνικῆς Παιδείας καί Θρησκευμάτων, ἀποφασίζουμε:

"Αρθρο 1.

1. 'Η 'Ολομέλεια τοῦ Ε.Σ.Α.Π ἀποτελεῖται ἀπό τά μέλη πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 5, παρ. 2 τοῦ Ν. 1268/82, ὅπως τροποποιήθηκε μέ τό ἄρθρο 18 τοῦ Νόμου 1286/1982.

2. Οἱ φορεῖς πού ἐκπροσωποῦνται στό Ε.Α.Σ.Π ὑποδεικνύουν ἐγγράφως πρός τόν 'Υπουργό 'Εθνικῆς Παιδείας καί Θρησκευμάτων, τούς ἐκπροσώπους τους στό Ε.Σ.Α.Π καί ἰσάριθμους ἀναπληρωματικούς. 'Ο κάθε φορέας δικαιοῦται νά ἀντικαταστήσει τόν ἐκπρόσωπό του. Τό σχετικό μέ τήν ἀντικατάσταση ἔγγραφο πρέπει νά ἐπιδοθεῖ στόν Πρόεδρο τοῦ Ε.Σ.Α.Π 48 τουλάχιστον ὧρες πρίν ἀπό τήν ἔναρξη τακτικῆς ἤ ἔκτακτης συνεδρίασης τοῦ Ε.Σ.Α.Π.

3. (α) Οἱ μετέχοντες στὸ Ε.Σ.Α.Π Πρυτάνεις Α.Ε.Ι. ἀναπληροῦνται ἀπὸ τοὺς Ἀντιπρυτάνεις ποὺ σύμφωνα μὲ τὸν ἐσωτερικὸ κανονισμὸ τοῦ Α.Ε.Ι. ἔχουν τὴ σχετικὴ ἁρμοδιότητα.

Μέχρι τὴν κατάρτιση τοῦ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ ἀναπληρώνονται ἀπὸ τοὺς Ἀντιπρυτάνεις Ἀκαδημαϊκῶν Ὑποθέσεων.

(β) Α.Ε.Ι. μὲ ἕνα τμῆμα, ἐκπροσωπεῖται στὸ Ε.Σ.Α.Π ἀπὸ τὸν Πρόεδρο τοῦ τμήματος ὁ ὁποῖος ἀσκεῖ καὶ καθήκοντα Πρύτανη. Ὁ ἀναπληρωτής του ὁρίζεται σύμφωνα μὲ τὸν ἐσωτερικὸ κανονισμὸ τοῦ Α.Ε.Ι. καὶ μέχρι τὴν κατάρτισή του μὲ ἀπόφαση τῆς Γεν. Συνέλευσης.

γ) Ὡς Πρυτάνεις θεωροῦνται καὶ οἱ Πρόεδροι τῶν Διοικουσῶν Ἐπιτροπῶν τῶν Α.Ε.Ι. οἱ ὁποῖοι συμμετέχουν στὸ Ε.Σ.Α.Π καὶ ἀναπληρώνονται ἀπὸ τοὺς Ἀντιπροέδρους.

Ἄρθρο 2.

1. Ἡ Ὁλομέλεια τοῦ Ε.Σ.Α.Π συγκαλεῖται σὲ τακτικὲς συνεδριάσεις 4 φορὲς τὸ χρόνο καὶ εἰδικότερα τοὺς μῆνες Σεπτέμβριο, Δεκέμβριο, Μάρτιο καὶ Ἰούνιο. Ἔκτακτη σύγκληση τῆς Ὁλομέλειας γίνεται ὅταν ζητηθεῖ ἀπὸ τὸν Ὑπουργὸ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, ἀπὸ τὴ Γραμματεία τοῦ Ε.Σ.Α.Π. ἢ ἀπὸ τὸ 1/3 τοῦ συνόλου τῶν μελῶν του.

2. Πρόεδρος τοῦ Ε.Σ.Α.Π εἶναι ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων. Ὁ Πρόεδρος συγκαλεῖ τὴν Ὁλομέλεια καὶ τὴ Γραμματεία, διευθύνει τὶς συνεδριάσεις τους καὶ ἐκπροσωπεῖ τὰ δύο αὐτὰ ὄργανα τοῦ Ε.Σ.Α.Π. Ὅταν στὴ Γραμματεία συμμετέχει ὁ Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, αὐτὸς συγκαλεῖ τὴ Γραμματεία, διευθύνει τὶς συνεδριάσεις της καὶ τὴν ἐκπροσωπεῖ.

3. Ἡ Ὁλομέλεια τοῦ Ε.Σ.Α.Π βρίσκεται σὲ ἀπαρτία ὅταν εἶναι παρόντα τὸ 1/2 τουλάχιστον τῶν μελῶν της. Οἱ ἀποφάσεις παίρονται μὲ ἀπόλυτη πλειοψηφία τῶν παρόντων μελῶν. Ἡ μὴ ὑπόδειξη ἐκπροσώπου ἀπὸ κάποιο φορέα στὴν Ὁλομέλεια τοῦ Ε.Σ.Α.Π καθὼς καὶ ἡ μὴ συμμετοχὴ σ' αὐτὴν τοῦ Προέδρου τῆς ΕΑΓΕ, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχει συγκροτηθεῖ, θεωρεῖται ἀπουσία τοῦ μέλους αὐτοῦ καὶ δὲν ἐμποδίζει τὴ λειτουργία τῆς Ὁλομέλειας, ἐφόσον πάντως ὑπάρχει ἀπαρτία.

4. Ἕδρα τοῦ Ε.Σ.Α.Π εἶναι ἡ Ἀθήνα. Ἡ Ὁλομέλεια μπορεῖ νὰ συγκαλεῖται καὶ σὲ ἄλλες πόλεις ὅπου λειτουργοῦν Τμήματα Α.Ε.Ι. ἢ ὅπου σχεδιάζεται ἢ μελετᾶται ἡ ἵδρυση Τμημάτων.

Ἄρθρο 3.

1. Τὴν εὐθύνη τοῦ συντονισμοῦ τῆς λειτουργίας καὶ τῶν δραστηριοτήτων τοῦ Ε.Σ.Α.Π καθὼς καὶ τῆς ἐκτέλεσης τῶν ἀποφάσεών του ἔχει ἡ Γραμματεία του ἡ ὁποία ἀποτελεῖται ἀπὸ τὰ μέλη ποὺ ὁρίζονται στὸ ἄρθρο 5 καὶ παρ. 4 τοῦ Ν. 1268/1982.

2. Ἡ Γραμματεία συντάσσει τὴν ἡμερήσια διάταξη τῶν συνεδριάσεων τῆς Ὁλομέλειας καὶ μεριμνᾶ γιὰ τὴν ὕπαρξη εἰσηγήσεων γιὰ ὅλα τὰ θέματα καὶ τὴν τεκμηρίωσή τους.

3. Μὲ εὐθύνη τῆς Γραμματείας, ἡ ἡμερήσια διάταξη, οἱ εἰσηγήσεις καὶ τὰ λοιπὰ ἀπαραίτητα ἔγγραφα, κοινοποιοῦνται στὰ μέλη τῆς Ὁλομέλειας 15 τουλάχιστον μέρες πρὶν ἀπὸ τὴ σύγκληση κάθε τακτικῆς συνεδρίασής της ἢ 3 τουλάχιστον μέρες πρὶν ἀπὸ τὴ σύγκληση ἔκτακτης συνεδρίασής της.

4. Οἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ἐφαρμόζονται ἀνάλογα καὶ γιὰ τὴ Γραμματεία τοῦ Ε.Σ.Α.Π.

Ἄρθρο 4.

1. Ἡ Ὁλομέλεια τοῦ Ε.Σ.Α.Π μπορεῖ νὰ ἀναθέτει σὲ ὁμάδες ἐργασίας ἐθνικοῦ ἢ περιφερειακοῦ χαρακτήρα τὴ μελέτη συγκεκριμένων προβλημάτων, διεπιστημονικῶν ἢ σχετικῶν μὲ ἕνα ἐπιστημονικὸ κλάδο, καὶ τὴν ἐπεξεργασία καὶ διατύπωση σχετικῶν αἰτιολογημένων εἰσηγήσεων καὶ προτάσεων.

Οἱ ὁμάδες ἐργασίας περιφερειακοῦ χαρακτήρα συνεδριάζουν καὶ ἐξυπηρετοῦνται στὰ ἀντίστοιχα περιφερειακὰ Α.Ε.Ι.

2. Τὸ Ε.Σ.Α.Π μπορεῖ νὰ προσκαλεῖ Ἕλληνες Ἐπιστήμονες τοῦ ἐξωτερικοῦ, προκειμένου νὰ συμμετάσχουν σὲ ὁμάδες ἐργασίας ἢ νὰ ζητᾶ τὴ γνώμη εἰδικῶν ἐμπειρογνωμόνων γιὰ συγκεκριμένα προβλήματα. Μπορεῖ ἐπίσης, νὰ ὀργανώνει καὶ νὰ πραγματοποιεῖ ἐκδηλώσεις, σεμινάρια, συνέδρια γιὰ τὴ μελέτη καὶ ἀντιμετώπιση συγκεκριμένων, εἰδικοτέρων ἢ γενικοτέρων προβλημάτων, σχετικῶν μὲ τοὺς σκοπούς του.

3. Τὸ Ε.Σ.Α.Π μπορεῖ, γιὰ τὴν ἐκπλήρωση τῆς ἀποστολῆς του, νὰ συνεργάζεται μὲ διεθνεῖς ὀργανισμούς, ἱδρύματα καὶ ἐπιστημονικούς, ἐρευνητικοὺς καὶ ἐκπαιδευτικοὺς φορεῖς.

Ἄρθρο 5.

1. Οἱ ἀπαιτούμενες γιὰ τὴ λειτουργία καὶ τὶς δραστηριότητες τοῦ ΕΣΑΠ δαπάνες καλύπτονται ἀπὸ τὸν προϋπολογισμὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, στὸν ὁποῖο καὶ ἀναγράφεται εἰδικὴ πίστωση.

Στὸν Ὑφυπουργὸ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων ἀναθέτουμε τὴ δημοσίευση καὶ ἐκτέλεση τοῦ Π. Διατάγματος αὐτοῦ.

Ἀθήνα, 31 Δεκεμβρίου 1982

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝ. ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ - ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ

Η ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Ἡ ἐτήσια συνδρομὴ τῆς Ἐφημερίδας τῆς Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν φύλλων της ποὺ πωλοῦνται τμηματικὰ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καθορίσθηκαν ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1981 ὡς ἀκολούθως:

Α'. ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

1. Γιὰ τὸ Τεῦχος Α'	Δραχ.	1.500
2. » » » Β'	»	3.000
3. » » » ΤΑΠΣ	»	2.000
4. » » » Γ'	»	1.000
5. » » » Δ'	»	2.500
6. » » » Νομικῶν Προσώπων Δ.Δ. κ.λπ.	»	1.000
7. » » » Ἀν. Εἰδ. Δικαστηρίου	»	200
8. » » » Παράρτημα	»	600
9. » » » Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν κ.λπ.	»	7.000
10. » » Δελτίο Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	»	600
11. Γιὰ ὅλα τὰ τεύχη καὶ τὸ Δ.Ε.Β.Ι.	»	17.000

Οἱ Δῆμοι καὶ οἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουν τὸ 1/2 τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

Ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογοῦν τὰ ἑξῆς ποσά:

1. Γιὰ τὸ Τεῦχος Α'	Δραχ.	75
2. » » » Β'	»	150
3. » » » ΤΑΠΣ	»	100
4. » » » Γ'	»	50
5. » » » Δ'	»	125
6. » » » Νομικῶν Προσώπων Δ.Δ. κ.λπ.	»	50
7. » » » Ἀν. Εἰδ. Δικαστηρίου	»	10
8. » » » Παράρτημα	»	30
9. » » » Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν κ.λπ.	»	350
10. » » Δελτίο Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας	»	30
11. Γιὰ ὅλα τὰ τεύχη	»	850

Β'. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Ἡ τιμὴ πωλήσεως κάθε φύλλου, μέχρις 8 σελ., εἶναι 7 δρχ., ἀπὸ 9 ὥς 24 σελ. 14 δρχ., ἀπὸ 25 ὥς 48 σελ. 20 δρχ., ἀπὸ 49 ὥς 80 σελ. 40 δρχ. ἀπὸ 81 σελ. καὶ ἄνω ἡ τιμὴ πωλήσεως κάθε φύλλου προσαυξάνεται κατὰ 40 δρχ. ἀνὰ 80 σελίδες.

Γ'. ΤΙΜΗ ΦΩΤΟΑΝΤΙΓΡΑΦΩΝ

Ἡ τιμὴ διαθέσεως στὸ κοινὸ τῶν ἐκδιδομένων ἀπὸ τὸ Ἐθνικὸ Τυπογραφεῖο φωτοαντιγράφων τῶν διαφόρων φύλλων τῆς Ἐφημερίδας τῆς Κυβερνήσεως καθορίζεται σὲ τρεῖς (3) δραχμὲς κατὰ σελίδα.

Δ'. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Ι. Στὸ τεῦχος Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης:

Α'. Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν:

1. Τῶν καταστατικῶν	Δρχ.	18.000
2. Τῶν ἀποφάσεων «περὶ συγχωνεύσεως ἀνωνύμων ἑταιρειῶν»	»	18.000
3. Τῶν κωδικοποιήσεων τῶν καταστατικῶν (ΦΕΚ 309/67,τ. Β')	»	9.000
4. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν	»	5.000
5. Τῶν ἰσολογισμῶν κάθε χρήσεως	»	8.000
6. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων «περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν», τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΕΛΤΑ, μὲ τὶς ὁποῖες ἐγκρίνονται καὶ δημοσιεύονται οἱ κανονισμοὶ αὐτοῦ	»	7.000
7. Τῶν ἀποφάσεων «περὶ ἐγκαταστάσεως ὑποκαταστήματος, διορισμοῦ γενικοῦ πράκτορος καὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπευσιν ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν Ἑταιρειῶν» καὶ τῶν ἀποφάσεων «περὶ μεταβιβάσεως τοῦ χαρτοφυλακίου Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν κατὰ τὸ ἄρθρο 59 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 400/70»	»	4.000
8. Τῶν ἀνακοινώσεων γιὰ κάθε μεταβολὴ ποὺ γίνεται μὲ ἀπόφαση Γ.Σ. ἢ Δ.Σ., τῶν προσκλήσεων σὲ γενικὲς συνελεύσεις, τῶν κατὰ τὸ ἄρθρο 32 τοῦ Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων, τῶν ἀνακοινώσεων, ποὺ προβλέπονται ἀπὸ τὸ ἄρθρο 59 παρ. 3 τοῦ Ν.Δ. 400/1970 «περὶ Ἀλλοδαπῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν», τῶν ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΕΛΤΑ, ποὺ ἀναφέρονται σὲ προσωρινὲς διατάξεις καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Ὑπ. Συγκοινωνιῶν διὰ τοὺς ΗΛΠΑΠ – ΗΣΑΠ – ΟΣΕ	»	2.000
9. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἑταιρειῶν	»	2.000
10. Τῶν ἀποφάσεων τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστηρίου «περὶ εἰσαγωγῆς χρεωγράφων εἰς τὸ χρηματιστήριον πρὸς διαπραγμάτευσιν, συμφώνως πρὸς τὰ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 3 Α.Ν. 148/1967	Δρχ.	2.000
11. Τῶν ἀποφάσεων τῆς ἐπιτροπῆς κεφαλαιαγορᾶς «περὶ διαγραφῆς χρεωγράφων ἐκ τοῦ χρηματιστηρίου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 4 Α.Ν. 148/67»	»	2.000
12. Τῶν ἀποφάσεων «περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν»	»	2.000

Β'. Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης:

1. Τῶν καταστατικῶν	Δρχ.	2.000
2. Τῶν κωδικοποιήσεων τῶν καταστατικῶν	»	2.000
3. Τῶν ἰσολογισμῶν κάθε χρήσεως	»	2.500
4. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων	»	2.000
5. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν (γιὰ κάθε συμβολαιογραφικὴ πράξη)	»	800
6. Τῶν ἀνακοινώσεων μὲ συμβολαιογραφικὴ πράξη	»	800
7. Τῶν ἀνακοινώσεων μὲ ἀπόφαση τῆς Γ.Σ.	»	600
8. Τῶν προσκλήσεων σὲ γενικὲς συνελεύσεις	»	600

Γ'. Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν – Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων καὶ Φιλανθρωπικῶν Σωματείων:

1. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων «περὶ χορηγήσεως ἀδείας λειτουργίας Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν – Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων»	Δρχ.	2.000
2. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν ἀνωτέρω Συνεταιρισμῶν, Ταμείων καὶ Σωματείων	»	2.500

Δ'. Τῶν δικαστικῶν πράξεων:	Δρχ.	800

ΙΙ. Στὸ Τέταρτο τεῦχος:

Τῶν δικαστικῶν πράξεων γιὰ παρακατάθεση ἀποζημιώσεως	»	800

Ε'. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Οἱ συνδρομὲς τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται στὰ Δημόσια Ταμεῖα ἔναντι ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως, τὸ ὁποῖο φροντίζει ὁ ἐνδιαφερόμενος νὰ τὸ στείλει στὸ Ἐθνικὸ Τυπογραφεῖο.

2. Οἱ συνδρομὲς τοῦ ἐξωτερικοῦ εἶναι δυνατὸ νὰ στέλνονται καὶ σὲ ἀνάλογο συνάλλαγμα μὲ ἐπιταγὴ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντῆ Διαχειρίσεως τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

3. Τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων καταβάλλεται ὡς ἑξῆς:

α) στὴν Ἀθήνα: στὸ Ταμεῖο τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου),

β) στὶς ὑπόλοιπες πόλεις τοῦ Κράτους: στὰ Δημόσια Ταμεῖα καὶ ἀποδίδεται στὸ ΤΑΠΕΤ σύμφωνα μὲ τὶς 192378/3639/1947 (ΡΟΝΕΟ 185) καὶ 178048/5321/31.7.65 (ΡΟΝΕΟ 139) ἐγκύκλιες διαταγὲς τοῦ Γ.Λ.Κ.

γ) στὶς περιπτώσεις συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ: ὅταν ἡ ἀποστολή τους γίνεται μὲ ἐπιταγὲς μαζὶ μ' αὐτὲς στέλνεται καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστό.

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ